

MALLI I VENDLINDJES...
(E MREKULLUESHME KJO LIDHJE..!)

PREMTIMET HYJNORE

**INTERVISTË ME IMAM
DITMAR FAJA, KRYETAR I
KMSH NË ARIZONA, SHBA**

UDHA ISLAME

Viti 19 - Nr. 7 (221), Korrik, 2021

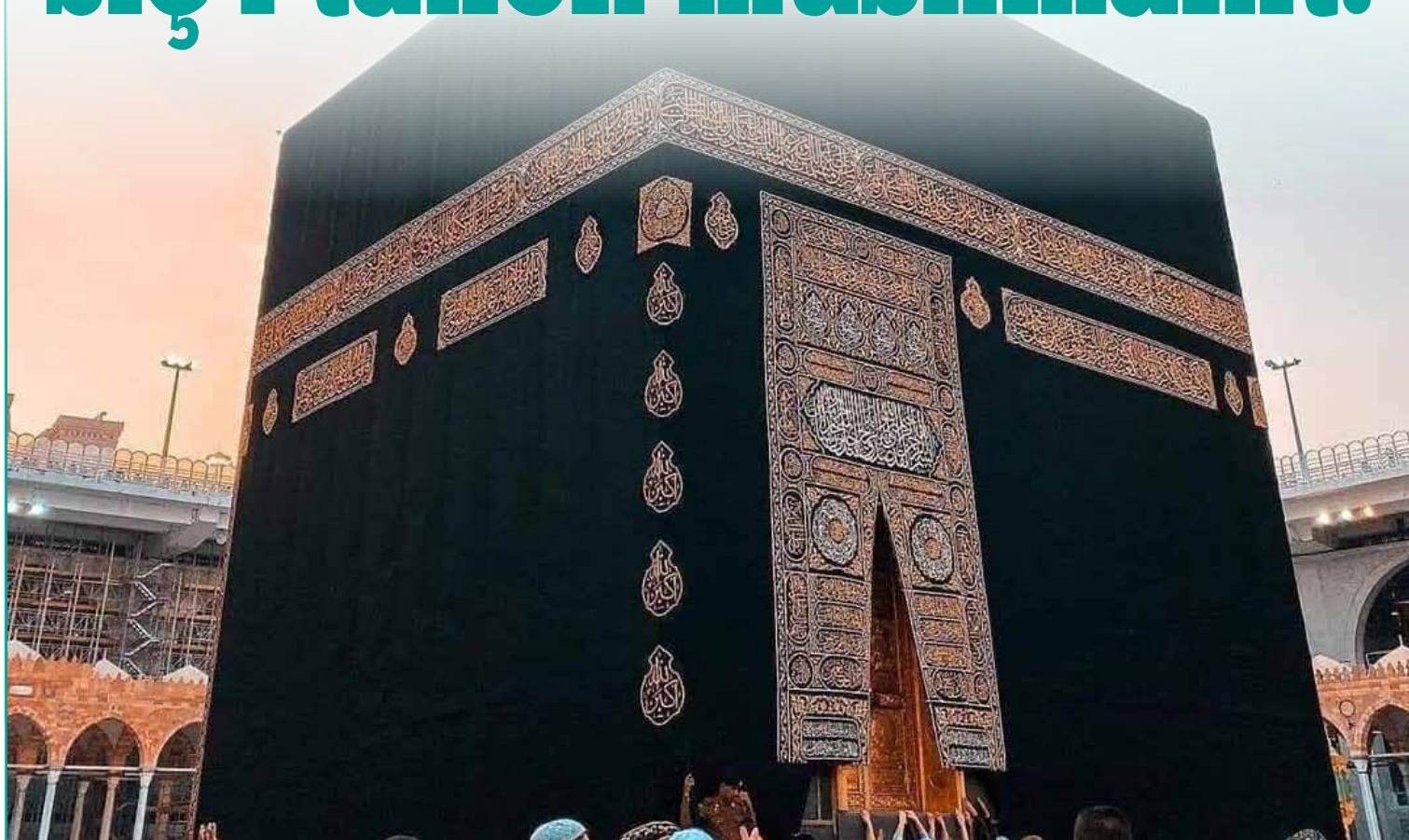
www.myftinia-shkoder.org

Botim i Myftinisë Shkodër
E përmuajshme
Informative - Fetare
Kulturore - Edukative

MYFTINIASHKODER1990

Të jetojmë me krenari dhe dinjitet siç i takon muslimanit!

NË SHKODËR, FESTOHET ME MADHËSHTI FESTA E KURBAN BAJRAMIT

Të martën, më 20 korrik 2021, që në orët e para të mëngjesit në të gjitha xhamitë e qytetit dhe fshatit filluan ceremonitë fetare me tekbiere për të sinjalizuar madhështinë që e karakterizon festën e mbarë ymeti islam, Kurban Bajrami.

Ceremonia kryesore u mbajt në xhaminë e Parrucës, me praninë e Myftiut të Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, i cili mbajti një fjalim të mbushur plot mesazhe dhe këshilla të dobishme... (f. 17)

PROGRAM I LARMISHËM QARKULLIMI I HATIBËVE NË XHAMITË E SHKODRËS

Myftinia Shkodër përgjatë një cikli pesë javorë organizoi edhe për vitin 2021 një program të qarkullimit të hatibëve në ditën e xhuma, në disa xhami të qytetit: "Ebu Bekër", Parrucë, Kiras, Perash, Draçin, Medrese, Dërgut, Dudas, Tophanë dhe "Dy Vajzat".

Ky program vjen në kudër të gjallërimit të jetës fetare nëpër xhamitë e qytetit, duke sjellë një qasje ndryshe të predikimit, të përcjelljes së mesazheve dhe këshillave mjaft të dobishme për xhematin nga imamët e nderuar... (f. 19)

Imam Muhamed Sytari
Myfti i Zonës Shkodër

E mrekuallueshme është lidhja e natyrshme që njeriu ka me vendlindjen e tij. Është dashni e heshtur e lindur që ditën, kur vijmë në këtë botë. Është toka, zanafilla e krijimit tonë! Është brumi i përzgjedhur, që na lidh fort pas saj, aq sa Resulullahu (a.s.) e krahasonte me Nanën: “Ruajeni Tokën, sepse ajo është Nana e juaj...”.

Kudo që të shkosh, sado të kënaqesh e të mbushesh me frymë e miradi, në momentin e parë që shkel në tokën tënde, mbushesh me frymë dhe vetvetiu ndjehesh mirë; sapo ke shkelur në vendlindjen tënde! Krejt njerëzit të duken të afërm, familjarë, fafefs, komshi, të dashur, të shtrenjtë..!

Sa mungesë e madhe ishte Shkodra, kur ishim studentë! Kështu thonin edhe studentët e kombësive të tjera. Asnjëri nuk fshihej, kur ishte fjala për vendlindjen dhe simbolet e veta

kombëtare. Edhe në ditët e bajrameve, të gjithë kishin dëshirë të vishnin kostumet kombëtare dhr, për një moment, shumësia e tyre kthehej në një muze të lëvizshëm traditash e kulturash të shkrira në veshje të larmishme, mrekuallisht të bukura...

Ishte dhe mbeti e tillë përgjatë ditëve dhe netëve të gjata, pa frymë Shkodre, ndonëse fryma me të cilën ishim rrethuar, ngjante si eliksir epokash drite e jete, që ruan tabanin e të shenjtës në kufijtë e jetës së përkohshme mbi tokë..!

Sa mungesë e çuditshme për njeriun, sidomos, kur e mendon nga jashtë, kur je larg, kur të thërret malli i saj e të mungon era e jetës në prehrin e saj...

Çdo detaj nga kujtesa e afërt a e largët, që të lidh me emrin a frymën e saj, ngjan me një shkëndijë të papërfillshme në pamje të parë, por që mjafton për të ndezur një zjarr të madh, sa krejt zjarret e botës; mall e dashni, që nuk përshkruhen me fjalë...

Të merr malli për njerëzit e zemrës, për Nanë e Babë, për vlla e motër, për të afërm e miqësi. Të merr malli për sokakun e fëmijërisë, për personazhet e të pathënat e tyre. Të merr malli për aromën e luleve, për ajrin e mëngjesëve e perëndimin e diellit, që gjurmë të mbi sipërfaqen e rrjedhave të ujit. Të merr

MALLI I VENDLINDJES... (E MREKUALLUESHME KJO LIDHJE..!)

Kudo që të shkosh, sado të kënaqesh e të mbushesh me frymë e miradi, në momentin e parë që shkel në tokën tënde, mbushesh me frymë dhe vetvetiu ndjehesh mirë; sapo ke shkelur në vendlindjen tënde!

malli..., për kë e për çfarë s'të merr malli...

I ngjan një ëndrrë, që sa herë na shfaqet, na përfshin e na mbush me një prekje transparente, që s'e përshkruajmë dot, thjeshtë e ndjejmë, teksa mbushemi me frymë, të kënaqur e të lumtur me të, në të!

I ngjan një kujtimi të pafajshëm fëmijërie, që struket me fanatizëm thellë në qenien tonë; nuk shfaqet, veçse kur nervi i mallit shtypet aq fort, sa dhimbjen s'e largon më asnjë melhem, veç tij...

I ngjan ajrit të pastër të prag agimit të një dite të re; ajër dashnie e lutjesh, dhikresh e përgjërimesh..., ajër plot nur malli e psherëtima durimtarësh të përulur në mihabin e kaderit; të bindur e të kënaqur, të sprovuar e të lumtur..!

E mrekuallueshme është kjo lidhje..!

Shkodër, 4 korrik 2021

KUR HUMBET FRIKA E ZOTIT..!

"Nuk është vdekja fatkeqësia më e madhe e jetës, përkundrazi, ajo është natyrë e kësaj jete! Fatkeqësia më e madhe është vdekja e frikës së Allahut në zemrën tënde, ndërkohë që ti vazhdon të jetosh në këtë jetë!"

Kur e mendon këtë urti të dijetarit erudit, Shejkh Muteveli Shaaravi, kupton sesa i rëndësishëm është besimi në Zotin dhe udhëzimi në jetë, sidomos në momente dilemash, përplasjesh, kurthesh e intrigash me personazhe të panumërt...

Realitetet e përditshme janë dëshmitari më i mirë se njeriu që nuk e njeh frikën e Zotit, është në gjendje të kapërcejë shumë kufij të imagjinatës, duke u shëmtuar në një krijesë të frikshme, por mesquine, që çfarë nuk

KATASTROFA MË E MADHE PËR NJË KOMB, ËSHTË PIKËRISHT ATËHERË KUR BESIMI NË ZOT DHE MORALI I VËRTETË I FESË, NIS TË LUFTOHET E TË TRAJTOHET ME PADITURI SI SHKAK I PRAPAMBETJES DHE I HUMBJES!

bën për të kapur fillin e ambicies së tij të sëmurë, egoizmit, epsheve të shfrenuara, mbijetesës e dredhave, edhe në kuriz të shenjtërive!

Për këtë, katastrofa më e madhe për një komb, është pikërisht atëherë kur besimi në Zot dhe morali i vërtetë i Fesë,

nis të luftohet e të trajtohet me padituri si shkak i prapambetjes dhe i humbjes. Në fakt, historia e jonë njerëzore na ka vërtetuar të kundërtën!

Ja, populli i degraduar i Hz. Lutit, në shthurjen e tyre morale dhe njerëzore, bërtisnin me të madhe duke bërë me gisht nga besimtarët: "Ata janë njerëz që duan të pastrohen"...!?

Sa e sa panorama të ngjashme përsëriten sërish në historinë tonë, në kohën tonë, në realitetet tona pa dinjitet e pa moral..!?

Sot, është koha e kthimit nga Zoti, e pendimit, e vullnetit për të ndryshuar, e aftësisë për të mos u dorëzuar, e mundësisë për të mos e mbajtur kokën ulur, përderisa ajo qëndron mbi supe!

Shkodër, më 14 korrik 2021

MESAZHI I MYFTIUT TË SHKODRËS ME RASTIN E KURBAN BAJRAMIT 1442/2021

Të dashur dhe të shtrenjtë vëllezër dhe motra besimtare.

Më lejoni që në këtë ditë të bekuar të Arafatit, në këtë ditë të shënuar për mbarë botën islame, në këtë ditë për të cilën peygamberi jonë alejhi salatu ve selam urdhëron dhe thotë: “Lutja më e mirë është lutja e ditës së Arafatit”.

Më lejoni që t'i lutemi Allahut (xh. sh), Zotit tonë, Krijuesit të gjithësisë të Vetmit të pa ortak, Atij në dorën e të Cilit është pushteti, mbretëria, çdo gjë!

Atij i takon falënderimi, Ai është i Plotfuqishëm për çdo gjë, t'i lutemi me zemër që të ndryshojë këtë realitet duke ndryshuar gjithsecili prej nesh.

Sot është momenti për të reflektuar në mesazhin e madh që përcjell tek gjithsecili prej nesh, ajo ditë e bekuar që vjen nesër, dita e Kurban Bajramit.

Mesazhi i saj i madh është: Të sakrifikojmë çdo gjë, të bëjmë kurban çdo gjë për hatrin e Zotit tonë, që jeta e jonë të drejtohet, që e sotmja e jonë të ndriçohet, që e ardhmja e jonë të jetë e lavdishme dhe të jetojmë me krenari dhe me dinjitet siç i takon mëkëmbësve të Zotit në tokën e Tij.

Është momenti për të reflektuar në mesazhin e madh që përcjell Hz. Ibrahim (a.s.), i cili nuk ngurroi të shkonte drejt altarit për të bërë kurban djalë të tij, dritën e syve, sepse Zoti i gjithësisë e kishte kërkuar këtë prej tij.

Mirëpo Zoti nuk kërkon prej nesh që të flijojmë njëri tjetrin, hasha, Zoti kërkon që të largohemi nga e keqja, të distancohemi nga çdo gjë që e pengon

rrugëtimin tonë drejt dashnisë së Tij.

Të largohemi nga çdo gjë që e pengon rrugëtimin tonë, për të jetuar në paqe dhe në harmoni me njëri tjetrin, të largohemi nga çdo gjë që e pengon lartësimin tonë, për të jetuar me krenari dhe dinjitet siç i takon muslimanit, siç i takon ymetit të Hz. Muhamed Mustafasë, alejhi salatu ve selam.

Zoti ynë kërkon prej nesh që të jetojmë me dinjitet, të dashurit e mi, larg prapësive, larg hameve, larg shkeljeve, larg epsheve dhe tekave që e shkatërrojnë jetën e njeriut.

Kërkon Zoti ynë prej nesh që të jetojmë në ekuilibër, me atë çfarë na ka urdhëruar, dhe realitetet e përditshme me të cilat ne përballemi, për t'i dëshmuar vetes, njëri tjetrit dhe mbi të gjitha Zotit të gjithësisë, se me besimin në Krijuesin tonë, dhe me rrugëtimin tonë të pandalshëm drejt thirrjes së Tij dhe dritës së Tij, ne jemi të aftë për të ndërtuar të sotmen dhe të ardhmen për fëmijët tanë, për familjen tonë, për shoqërinë tonë, për këtë qytet, për këtë vend, për mbarë njerëzimin.

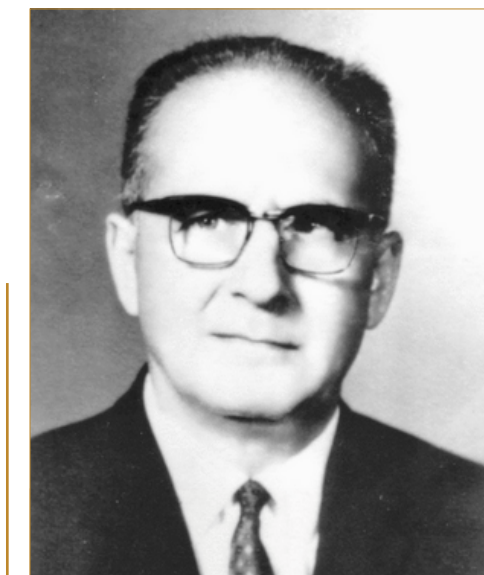
Ju dua për hir të Allahut dhe lutem për gjithsecilin prej jush.

Me zemër të mirë Kurban Bajramin, Zoti e bekoftë vendin tonë, shoqërinë tonë, dhe na bëftë prej atyre që rrugëtojnë ditë pas dite drejt dashnisë dhe dritës së Tij me besim dhe bindje!

Kurban Bajramin jua uroj me zemër!

Imam Muhamed B. Sytari

Myfti i Zonës Shkodër

Malik ibn Nebi
(1905 - 1973)

“

Sikur të më lejohej ta përmbledhja këndvështrimin tim, të cilën e kam thënë që çerek shekulli, do të thosha:

Nuk është e domosdoshme dhe as e arritshme, që një shoqëri e varfër të ketë miliarda floriri për t'u rimëkëmbur, por ajo rimëkëmbet me rezervat (pasuritë), të cilat koha kurrë nuk ia pakëson vlerën e tyre, rezervat (pasuritë) që i ka vendosur përkujdesja hyjnore: Njeriu, toka dhe koha!

”

INTERVISTË ME IMAM DIDMAR FAJA, KRYETAR I KOMUNITETIT MYSLIMANË NË ARIZONA TË SHBA-SË

zhvilluar për Radio Jehonën dhe Gazetën "Udha Islame"

Fillimisht, cilat janë fillesat e para të jetës tuaj qysh në fëmijëri dhe deri tani që tashmë jeni bërë një imam i njohur, në sajë të veprimtarisë tuaj të gjërë?

Me të vërtetë fillimet e mija kanë qënë fillimet e viteve '90, atëherë kur u hap feja, siç besoj kanë qënë edhe fillimet tuaja dhe shumë shokëve që kemi patur atëherë që në fillim të hapjes së fesë. Ka filluar me xhaminë e Plumbit që ditën e parë që u rihap feja në Shqipëri. Ku morën pjesë mijëra qytetarë shkodranë, të cilët u grumbulluan për të marrë pjesë në ceremoninë e hapjes së xhamisë së Plumbit, ku mes tyre ishte dhe Hafiz Sabri Koçi dhe shumë besimtarë të tjerë, të cilët kishin arritur të ruanin traditën e vjetër, traditën e fesë tonë islame. Pikërisht ky vend u bë fillimi, i cili gjatë gjithë jetës më ka shoqëruar me emocion dhe inspirim. Është një ndjenjë që është e vështirë të shpjegohet me fjalë.

Më pas, kam marrë pjesë edhe në xhumanë e dytë dhe pothuajse në çdo xhuma. Edhe pse isha në shkollë, xhamia e Plumbit ishte larg, afërsisht 30-45 minuta për të ecur në këmbë në bore, shi, të nxehtë kam shkuar dhe kemi filluar të aktivizohemi me disa shokë tonë me këndimin e mevludeve, me këndimin e salavateve pas namazit, me mësimin e disa sureve të shkurta etj.. Kam marrë pjesë në hapjen e klasës së parë fetare pranë Myftinisë Shkodër në vitet '91. Mbaj mend Hafiz Sabrinë që erdhi për të na mësuar rreth besimit dhe gjuhës arabe. Kemi marrë mësim gjithashtu nga prof. Ismail Muçej, Haxhi Faik Hoxha, ish-myftiu si dhe nga H.Faik Zaganjori, i njohur me zërin e tij të bukur. Më pas fillova medresenë . e cila u hap në fillim të viteve 90' dhe aty kemi patur disa nga këto mësues, siç i përmenda më lart, kemi patur edhe mësues shumë të veçantë nga Prizreni, Muhedin Ahmeti (pastë rahmet), profesorë nga Egjipti si Ahmed El Haxhel Ali (pastë rahmet) e shumë mësues të nderuar.

Kështu që përfundova 4 vite në medresenë e Shkodrës, "Haxhi Sheh Shamia". Ndërsa, në vitin 1995 Hafiz Sabri Koçi bisedoi me familjen time dhe e pau të arsyeshme që studimet

t'i vazhdoja në Turqi. Shkova atje dhe përfundova shkollën e mesme. Sa përfundova shkollën e mesme imam-hatib në Stamboll, në vitin 1999 bashkë me familjen u zhvendosëm në Arizona të Shteteve të Bashkuara të Amerikës.

Ju drejtoni një komunitet të gjërë në Arizona të ShBA, çfarë mund të na thoni në lidhje me jetën dhe aktivitetin fetar atje, çfarë dallon nga ne këtu në Shqipëri apo në përgjithsi në Ballkan, meqë rajoni po thuajse ka të njëjtën qasje? Sa e vështirë është të ndërtohet një komunitet fetar në një vend të huaj si Amerika?

Për disa vite në Amerikë nga 1999 e deri në vitin 2002, u mora me punë të ndryshme siç merret një emigrant kur shkon në një vend të ri. Më vonë fillova të jap mësim në medresenë në Arizona në vitin 2002. Komunitetit shqiptar kishte nevojë për një prijës, për një imam. Me ardhjen të edhe një imami tjetër nga Shkupi imam Samed i lindi dëshira për ta zhvilluar komunitetin atje në mënyrë që të merrte edhe drejtim fetar përveç atij laik. E them laik se kanë qënë disa individë që kanë hapë një organizatë që quhet "Eagle of Arizona", që merret me organizimin e "Ditës së Pavarësisë", "Festës së Flamurit", "Pavarësia e Kosovës", "Viti i Ri" e të tjera organizime të ndryshme për komunitetin. Imam Samed i largua, ndërsa unë vazhdoja detyrën edhe si imam dhe në vitin 2004 filluam për të hapur xhaminë. Morëm një shtëpi të cilën e prishëm dhe e ndërtuam nga

fillimi një xhami të re modeste, e cila zinte 150-200 veta.

Filluam me idenë se do ti shërbejmë vetëm shqiptarëve, sepse nuk kishim ekperiencia me komunitete. Unë isha në medrese që jepja vetëm mësim, por nuk

kasha eksperiencë drejtuesi i xhamisë ose i Qendrës Islame. Në fillim e pamë se më shumë ishin të huaj, jo shqiptarë dhe numri filloi të rritej. Shkoi afërsisht deri në 90% të huaj dhe 10 % shqiptarë. Më vonë arritëm të hapim një xhami tjetër, ku këtu kam shërbyer 10 vite në Green Win Mescid Albanian American Islamic Center of Arizona.

Në vitin 2014. u largova nga ajo xhami dhe dy vite prapa blemë një kishë të madhe me 4 ndërtesa dhe aty filluam organizimet tona dhe e quajtëm "Union Islamic Center of Arizona" (Qendra e Bashkuar Islame e Arizonës). Në të njëjtën kohë formuam dhe Komunitetin Mysliman Shqiptar të Arizonës, me kryetar, sekretar dhe arkëtar. Që nga viti 2014 dhe deri tani jemi pjesë e këtij komuniteti dhe jemi pjesë e kësaj Qendre Islame. Qendra Islame është blerë në fund të viti 2015 dhe ne fillim të 2016 kemi filluar organizimet tona këtu.

Natyrisht, është shumë e vështirë të hapet një qender sepse kemi të bëjmë me njerëz të kulturave të ndryshme. Edhe pse shqiptarët ishin pakicë jam munduar që të mos ketë dallime, sepse Islami vetë na tregon se ne kur të kryejmë adhurimet tona duhet të jemi bashkë si komunitet pavarësisht se çfarë

racet, kulture apo gjuhë jemi... Unë dhe me këtë parim kam ecur që në fillim. Unë jam imam i shqiptarëve, jam kryetar i Komunitet Mysliman Shqiptar, jemi për kauzën tonë shqiptare, jemi për gjuhën shqipe t'ia mësojmë fëmijëve tonë, ta ruajmë kulturën tonë, traditat tona, gjuhën tonë etj... Sikurse sfida e madhe për ne është arritja e bashkëpunimit me njerëzit që vijnë nga kultura të ndryshme.

Si janë në përgjithësi marrëdhëniet Komunitet-Shtet në Arizona apo në përgjithësi në ShBA?

Marrëdhëniet janë shumë të mira. Shteti është i ndarë nga institucionet fetare, por me urtësi dhe në sajë të punës tonë me të gjithë kemi arritur me pasë një lidhje të fortë me institucionet shtetërore. Jo vetëm, por ne ndërtojmë marrëdhënie të mira, bile edhe bashkëpunuese me komunitete të tjera fetare si me kishat katolike, ortodokse, etj.

Mendoj se është e rëndësishme bashkëpunimi dhe mirëkuptimi. E them këtë, sepse disa nga komunitetet e ndryshme nuk e shohin të tillë bashkëpunimin me shtetin ose bashkëpunimin me organizata tjera fetare. Por, kur vjen puna e mbështetjes, p.sh: Ndodhë një krim dhe ke nevojë për mbështetjen e institucioneve të tjera fetare, ke nevojën e qeverisë, policisë, atëherë kur ti nuk ke vendosur relacione të duhura me këto institucione e ke shumë të vështirë përballimin e një kaosi që mund të hasësh. Prandaj ne e kemi parë këtë si shumë të rëndësishme bashkëpunimin dhe nuk kemi qënë me idenë e një emigranti që ne do hapim një qendër këtu për t'u falur dhe s'kemi lidhje me asnjë tjetër. Kemi themeluar lidhje të forta me institucione shtetërore, por gjithashtu edhe me komunitet e tjera fetare.

Ne kemi një person të caktuar që merr pjesë në mbledhjet e ndryshme me policinë e Phenix. Problematikat që diskutohen më shumë janë në lidhje krimit që ndodhin në komunitet. Po ashtu gjatë takimeve, mësojnë policët rreth traditave tona, rreth botëkuptimit tonë dhe rreth praktikimit të Islamit. Ka patur raste kur një policë e ka ndaluar një femër të mbuluar, ka vënë re se nuk po komunikon me të sy më sy, ku rrjedhojë ai mendonte se ajo është duke e gënjyer, por ai se ka kuptuar që ajo është shenjë turpi, pra prej cilësisë së femrës kur bisedon me një huaj ulë shikimin. Ka patur edhe shumë raste të

tilla, ku policia ka dashur të hy në një shtëpi dhe gruaja ka qënë e pa mbuluar, Kështu që ata nëpërmjet nesh si prijës fetar kanë mësuar që fillimisht duhet të trokasim përpara që gruaja të vërë mbulesen. Ose dikush që është duke u falur në rrugë të mos konsiderohet falja e namazit si diçka e dyshimtë. Pra, ne dëgjojmë nga ata problemet, por edhe ato na dëgjojnë ne, ndihmesa është reciproke.

Një aktivitet të veçantë që kemi dëgjuar është edhe konvertimi në Islam i shumë njerëzve përmes jush, Atëherë si e arrini këtë, e kërkon vetë konvertimin e tyre apo vijnë vetë tek ju?

Unë në mënyrë modeste them që her pas here shpërndajmë libra, vendosim disa artikuj qoftë përmes facebook-ut ose anëtarët e komunitetit tonë mundohen për me e përhapë Islamin në mënyrën më të mirë, me urtësi dhe paqe. Megjithatë them se jemi pak prapa, nuk jemi aty ku duhet me përhapjen e Islamit dhe unë thjeshtë bëj një përhapje organike të Islamit, e them organike sepse e konsideroj edhe si një mrekulli të Zotit.

Ne si besimtarë, si thirrësa në rrugën e Zotit mundohemi të japim kontributin tonë edhe në këtë aspekt, me besimin tonë, me lutjet tonë, me veprimet tona arrijmë të krijojmë bindje tek ata që e kërkojnë besimin, në këtë rast Islamin. Dhe faktikisht kështu ndodhë. Ne e manifestojmë Islamin, ndërsa të tjerët vijnë e trokasin për të gjetur strehën e munguar. Ka individë, ka organizata fetare që mundohen me ba shumë më shumë punë se ne, por përsëri me gjithë këtë kontribut të limituar, Islami përhapet më shumë në botë. Pra kjo është një mrekulli.

Si në çdo vend të botës ekzistojnë sfida të ndryshme, sidomos në jetën sociale dhe komunitare siç janë: islamofobia, racizmi, ekstremizimi, ksenofobia etj? Çfarë mund të na thoni në lidhje me këtë?

Paragjykimet janë pjesë e çdo vendi. Kam takuar njerëz nga vende të ndryshme. Në komunitetin tim ka kombësi të ndryshme dhe kam arritur të kuptoj se paragjykimet janë sëmundje njerëzore që ekzistojnë në çdo vend e në çdo kombësi. Gjithashtu edhe amerikanët e kanë paragjykimin e tyre, por jo në nivelin shqiptar. Në Shqipëri e vë re se paragjykimi ekziston më shumë, ndoshta nga se vendi është me i vogël, më i mbydhur dhe zhvillimi është më i ngadalshëm, dhe kjo mund të ketë

UNË JAM IMAM I SHOËPTARËVE, JAM KRYETAR I KOMUNITET Mysliman Shqiptar, jemi për kauzën tonë shqiptare, jemi për gjuhën shqipe t'ia mësojmë fëmijëve tonë, ta ruajmë kulturën tonë, traditat tona, gjuhën tonë etj... Sikurse sfida e madhe për ne është arritja e bashkëpunimit me njerëzit që vijnë nga kultura të ndryshme.

ndikuar në përhapjen e paragjykit në vendin tonë. Në Amerikë është pse është më pak paragjykimi, myslimanët bien viktima të këtij tij. Shpesh herë ky paragjykim shkon në ekstreme, duke pasur krime të ndryshme nëpër komunitete tona. Ka putur raste që disa grave u është hequr me forcë hixhabi, sulme ndaj xhamive, pra ekziston ai botëkuptimi i ngurtë që fatkeqësisht mediet amerikane kanë bërë me vite të gjata. Kjo është diçka negative. Ashtu siç i përmendi pozitivet, nuk nguroj të them edhe anën negative të çdo vendi. Nëse nuk i themi ashtu siç janë, nuk e flasim realitetin ashtu siç është, atëherë ne jemi duke e mbuluar të keqen dhe si rrjedhojë nuk arrijmë të ecim përpara.

Profeti ynë (a.s) ka qënë përgëzues ndaj njerëzve, por gjithashtu ka qënë dhe qortues, kur ka qënë nevoja ka folur për aspektet negative. Në Amerikë ekziston në një farë mënyrë racizmi te ata që konsiderojnë veten patriot dhe në emër të patriotizmit luftojnë emigrantët, myslimanët, çifutët, luftojnë latinët, e shumë kombësi dhe komunitete të tjera. Kjo është një sfida shumë e madhe, me të cilën përballemi ne si komunitete myslimane. Nuk është gjithmonë njëllë, kjo m'varet edhe se cili president drejton ShBA-në, cila parti është në pushtet.

P.sh; Partia Republikane konsiderohet se ka individë të cilët frymëzojnë njerëz që të jenë më racistë. Unë nuk dua të fajësoj Partinë Republikane në Amerikë dhe nuk dua të hyj në politikë, por ne shohim se kur ata janë në fuqi shfaqen elementë

5

racist, të cilat sjellin probleme nga më të ndryshmet në shoqëri. Në kohën e Trumpit krimi është shtuar më shumë ndaj myslimanëve dhe ndaj emigrantëve, sikurse edhe shumë probleme të tjera sociale. Këto janë ndikime në bazë të kohës.

Gjithashtu ndryshon edhe shteti nga shteti, p.sh: Chicago, New York, Detroidi, Los Angeles janë vende që jo vetëm kanë emigrant, por kanë edhe myslimanë. Çdo amerikan, sado patriot ta mbajë veten ai përballohet me myslimanë, sheh një grua të mbuluar ose sheh një person duke u falur dhe nuk ka mundësi një person që është duke u falur të konsiderohet prej tij si akt i dyshimtë. Kur një amerikan duke kaluar dhe dëgjon imamin me dy veta prapa në një park duke thënë Allahu Ekber, kjo nuk mund të konsiderohet si akt i dyshimtë. Pra në vende të tilla si që i përmenda janë të mësuara me praktikën tona si myslimanë.

Ndërsa, Arizona më përpara ka qenë problematike në aspekt të marrëdhënive me njëri-tjetër, ka qenë e theksuar racizmi dhe urrejtja, por vitet e fundit është përmirësuar shumë ma shumë falë edhe relatave tona me njëri-tjetër, me qeverinë, policinë etj. Ka disa vende që nuk ka shumë emigrantë si Otaha, Nord Caroline, South Caroline etj, pra këto janë disa shtete që ka më pak emigrantë dhe fatëkeqësisht ekziston ai mendimi se myslimanët janë problematikë. Ne nuk mund të themi se Amerika është vend perfekt, por kur vjen puna tek drejtësia ekziston një drejtësi shumë e fortë dhe ne si mysliman ndihemi shumë rahat kur vjen puna nëse ndodhë një akt qoftë edhe një fyerje ose mosdhënie leje e ndërtimit të një xhamie. Edhe shtetin ose bashkinë mundesh ta hedhesh në gjyq. Kemi patur raste përpara, kur kemi dashur të marrim leje. Shteti është i drejtë dhe të jep drejtësinë, ndryshe nga shtetet e tjera.

Një mesazh për në fund

Lutem që baballarët tanë, nënat tona, motrat tona të jenë nga ato të cilët aplikojnë, zbatojnë rregullat dhe urdhërat e tyre, të cilët kanë nga Zoti i gjithësisë, duke aplikuar fenë e tyre, duke falë namazin dhe kyer obligime të tjera. Sidomos të rinjtë tanë duhet t'i binden Zotit, të jenë sa më larg drognave, sa më larg shoqërisë së keqe që nuk ka hajr prej tyre, të afrohen sa më shumë me shokë të cilët janë njerëz të hajrit dhe të mirësisë. Shpresoj dhe lutem që të rinjtë tanë, Allahu (xh.xh.) inshAllaha i afron sa më shumë afër

njerëzve të mirë, të cilët do të ketë një impakt pozitiv tek ato.

Unë do të kisha rekomandu diçka, që shqiptarët të cilët na ndjekin dhe janë fetar ose janë prej atyre të cilët thjesht e dojnë islamin dhe nuk praktikojnë aq shumë që praktikën e tyre të jenë me reale dhe jo thjesht në mënyrë formale, të dalin nga formaliteti dhe ta jetojnë islamin. Inkurajoj se cilin person që fenë ta marrin seriozisht dhe ta bëjnë pjesë të jetës së tyre dhe jo vetëm thjesht ta trajtojnë si diçka formale.

E dyta, dëshiroj për një komunitet më të formuar, i cili do të ketë një perspektivë për të ardhmen, dëshiroj që të ketë një unitet më të fortë në mes liderave fetarë, përmes imamëve, përmes mësuesve, përmes të gjithëve atyre që kontribuojnë në zhvillimin e jetës fetare në Shqipëri. Unë i bëj thirrje që secili ligjëruar, secili besimtar, secili imam ta shikojë në fillim rëndësinë e interesit tonë shqiptar. Megjithatë ne kemi kryer shkollën në vende të ndryshme dhe i takojmë xhemateve të ndryshëm e shkollave të ndryshme ne nuk duhet ta harrojmë se nga ku kemi dalë dhe i gjithë interesi jonë mysliman është në këtë vend. Nëse unë jam duke sjellë nga jashtë diçka ose një kuptim, i cili do të sjellë probleme në komunitetin tim, atëherë unë jam duke u bërë përçarës në komunitet dhe siç thuhet në Kur'an "...përçarja është me e keqe se vrasja...". Këto koncepte janë shumë të rëndësishme që të jenë në mendje, sepse e shoh here pas here se disa persona kanë qasje të tillë dhe kjo fatkeqësisht është duke u bërë në emër të islamit. Fatkeqësisht këta persona kanë diturinë, por jo pjekurinë e besimit dhe të Islamit.

Shpresoj dhe lutem me zemër që Allahu (xh.xh.) ta ruaj unitetin e besimtarëve në këtë vend, ta ruaj traditën ashtu siç është përcjellë gjeneratë pas gjenerate në mënyrë që ne të ecim përpara, sikurse uroj dhe lutem që të ruajmë edhe një vlerë shekullore të popullit shqiptar që është mirëkuptimi dhe harmonia në mes të gjithë njerëzve me besime dhe diversitete të ndryshme.

Ju falëmindeit edhe juve, Myftinisë Shkodër dhe të gjithëve që kontribuoni në shërbim të Islamit dhe myslimanëve, sikurse ju uroj suksese Radio Jehonës në mesionin e saj fisnik si dhe gazetës së mirënjohur "Udha Islame".

Intervistoi:
teolog **Arben Halluni**

I Dërguari i Allahut (a.s)
ka thënë:

“
Më i miri
i shoqërisë tek
All-llahu është
më i miri i tyre
për shokun e tij.
Më i miri
i komshive tek
All-llahu është
më i miri i tyre
për komshiun
e tij!”

(Transmetuar nga Ahmedi,
Tirmidhiu dhe Hakimi)

Naim Driaj,
Imam - xhamia e Parrucës

L e të sjellim shkurtimisht disa premtime të Allahut ndaj nesh duke shpresuar që t'i plotësojmë ato gjëra, që Allahu i Madhëruar kërkon nga ne. Allahu i Lartësuar thotë: "Premtimi i Allahut është i vërtetë".¹ "Allahu nuk e thyen premtimin e Vet".²

Disa prej premtimeve të Allahut

1. Allahu i Lartësuar thotë: "Nëse tregoheni mirënjohës, Unë do t'ju shtoj të mirat!".³ Prej dhuntive të Allahut është edhe fakti se Ai u ka premtuar robërve të Vet se në këmbim të mirënjohjes së tyre ndaj Tij, Ai ka për t'ua shtuar atyre të mirat, e në të kundërt, ka për t'i dënuar rëndë mosmirënjohësit. "Edhe nëse përpiqeni t'i numëroni dhuntitë e Allahut, nuk mund t'i numëroni dot. Vërtetë njeriu është i padrejtë dhe mosmirënjohës".⁴

Transmetohet nga Enesi (r.a) se i Dërguari i Allahut (a.s) ka thënë: "Allahu është i kënaqur me robin i cili kur ha dhe pi diçka e falënderon Atë".⁵

Ibn Ebi Dynja tregon se Aliu (r.a) i ka thënë një personit: "Begatia vazhdon me falënderim dhe falënderimi i shton të mirat. Këto dy gjëra shkojnë paralel. Nuk ndërpritet shtimi i begatit nga Allahu, derisa nuk ndërpritet falënderimi nga njeriu".

1. Kurani, Er-Rum: 60.
2. Kurani, Er-Rum: 6.
3. Kurani, Ibrahim: 7.
4. Kurani, Ibrahim: 34.
5. Transmetuar nga Muslimi.

PREMTIMET HYJNORE

Allahu (xh.sh) thotë: "Nëse falënderoni, do t'ua shtoj mirësitë".⁶

2. Allahu i Madhëruar thotë: "Ai që i frikësohet Allahut, Ai do t'i gjejë atij rrugëdalje (nga çdo vështirësi)".⁷ Ai që i ruhet Allahut duke zbatuar urdhëresat dhe ndalesat e Tij, Allahu do t'i mundësojë rrugëdalje për çdo vështirësi dhe siklet në të cilin ai do të ndodhet. Ai që e ka frikë Zotin ikën prej zemërimit të Tij drejt faljes së Tij.

3. Zoti (xh.sh) thotë: "Nëse ju ndihmoni (fenë) Allahun, Ai do t'ju ndihmojë juve".⁸ Ndiham e Allahut për besimtarët është e kushtëzuar me ndihmën që ata i japin fesë së Tij.

4. Allahu i Lartësuar thotë: "Ju më kujtoni Mua (me dhikr, namaz e lutje) që Unë t'ju kujtoj juve (me shpërblime)".⁹ Pra, më kujtoni Mua me zemër dhe me gjymtyrë e Unë kam për t'ju përmendur me nderim dhe kam për t'ju ruajtur. Shpërblimi varet nga puna juaj. Allahu i Madhëruar thotë: "Kushdo që i kthen shpinën udhëzimit Tim, do të ketë jetë të vështirë dhe Ne, në Ditën e Kiametit, do ta ringjallim të verbër".

"Ai do të thotë: O Zoti im, përse më ringjalle të verbër, kur unë isha me sy?". "Allahu do t'i thotë: "Ashtu sikurse i shpërfillë shenjat Tona kur të erdhën, ashtu edhe ti sot do të jesh i shpërfillur".¹⁰

5. Allahu (xh.sh) thotë: "Mu lutni Mua, që Unë t'ju përgjigjem!".¹¹

O Zoti im, Ty tu drejtova dhe të thashë: Unë e kam ngarkuar vetën me shumë gjynahe, duke kaluar çdo cak!

U përgjigje: "Mos e humbni shpresën në Mëshirën e Allahut!".¹²

Ty tu drejtova dhe të thashë: Nuk e kam askënd, jam i mjerë!

6. Kurani, Ibrahim: 5.
7. Kurani, Et-Talak: 2.
8. Kurani, Muhammed: 7.
9. Kurani, El-Bekare: 152.
10. Kurani, Ta Ha: 124-126.
11. Kurani, Gafir: 60.
12. Kurani, Ez-Zumer: 53.

U përgjigje: "Ne jemi më afër tij se damari i qafës së vet".¹³

Ty tu drejtova dhe të thashë: Mos më harro mua!

U përgjigje: "Ju më kujtoni Mua (me dhikr, namaz e lutje) që Unë t'ju kujtoj juve (me shpërblime)".¹⁴

Ty tu drejtova dhe të thashë: O Zot, më jep shpresë..!

U përgjigje: "Pa dyshim, bashkë me vështirësinë vjen lehtësimi!".¹⁵

Ty tu drejtova dhe të thashë: O Zot, si t'i realizoj ëndrrat e mia!

U përgjigje: "Mu lutni Mua, që Unë t'ju përgjigjem!".¹⁶

Tavusi i ka thënë Ataut: "Mos i'a parashtro kërkesën tënde atij që ta përplas derën para syve dhe ta mbyll atë. Por parashtroja Atij, dera e të Cilit qëndron e hapur deri në kiamet. Allahu të ka urdhëruar që ta lutësh Atë dhe të ka premtuar se do të përgjigjet".¹⁷ Hasen el-Basriu ka thënë: "Çelësi i qiellit është lutja".

6. "Allahu nuk do t'i dënojë ata, përderisa ata kërkojnë falje (istigfarë) Atij".¹⁸ Tregohet se Llukmani i ka thënë birit të vet: "Mësoje gjuhën tënde të thotë: "O Allah më fal!", sepse ka çaste kur Allahu nuk e kthen mbrapsht lutjen".

Hasen El-Basriu (Allahu e mëshiroftë) ka thënë: "Shpreshtojeni kërkimin e faljes nga Allahu:

- Në shtëpitë tuaja
- Në lagjet tuaja
- Në tregjet tuaja
- Në qëndrimet tuaja, dhe
- Kudo që të jeni

Sepse, ju nuk e dini kur zbret mëshira e Tij".¹⁹

13. Kurani, Kaf: 16.
14. Kurani, El-Bekare: 152.
15. Kurani, El-Inshirah: 5.
16. Kurani, Gafir: 60.
17. Mexhm'u'u Resail, Ibn Rexheb, 3/127.
18. Kurani, El-Enfal: 33.
19. Xhamiu el-Ulum, 344.

OKSIGJENI I SHPIRTIT...

Sot, të gjithë njerëzit mundohen të kujdesen për trupin e tyre, duke e ushqyer dhe duke e furnizuar atë me oksigjen, por në të vërtetë harrojnë, që sikurse trupi edhe shpirti ka nevojë për oksigjen. Edhe pse shpirti është diçka, të cilin nuk mund ta shohim, pa dyshim, ai është një pjesë shumë e rëndësishme e trupit tonë. Por, nga ta marrim oksigjenin për shpirtin?! Ai që e ka krijuar shpirtin, i cili është Allahu, ka sjellë edhe furnizuesit e tij, prandaj ka zbritur edhe Kur'anin, që përfshin mirësinë, butësinë, namazin, përmendjen e Allahut, si oksigjen për shpirtin.

Ibën Tejmije, (Allahu e mëshiroftë) ka thënë: “Nuk kam parë diçka që ushqen mendjen dhe shpirtin, që mbron trupin dhe siguron lumturinë më shumë se shikimi i vazhdueshëm në librin e Allahut (Kuranin)!”¹

Tanimë lind pyetja, se cilat ishin arsyet pse zgjodhëm ta titullojmë këtë temë “Oksigjeni i shpirtit”?

Së pari, oksigjeni, si një element, është pa limit (i dhuruar) dhe të gjithë kanë të drejtë ta marrin. Por edhe oksigjeni i shpirtit është pa limit, ashtu si ai për trupin. Edhe oksigjeni, i cili mund të furnizojmë shpirtin nuk ka një limit, sepse të gjithë njerëzit, nëse duan, mund të lexojnë Kur'an, mund të përmendin Allahun, të falin namazin, etj. pa asnjë diferencim.

Së dyti, ashtu siç trupi ynë, që ne të mbijetojmë, ka nevojë për oksigjen në çdo moment, edhe shpirti ynë ka nevojë çdo ditë për oksigjen. Nuk mjafton që ne të falim namazin vetëm një ditë, dhe ditën tjetër ta lëmë atë, sepse shpirti ynë ka nevojë të furnizohet në mënyrë të vazhdueshme me oksigjen.

POR, SA E RËNDËSISHME ËSHTË TË FURNIZOSH SHPIRTIN ME OKSIGJENIN E DUHUR?

Shpirti mbijeton në trupin e të gjithë njerëzve, edhe në mos prezencë të oksigjenit të duhur, por sa i shëndetshëm është ky shpirt në trupin e gjithsecili prej nesh?! Sa është i shëndetshëm ky shpirt në trupin e atij që nuk e përmend Allahun? Për shembull, për shkak të ajrit të ndotur, shumë sëmundje mund të shfaqen në trupin e njeriut, sidomos në vendet industriale. Prandaj edhe shpirtit, nëse ai nuk ushqehet me oksigjenin e pastër e të duhur, i shfaqen sëmundje te ndryshme. Por, meqenëse sëmundjet e shpirtin nuk na japin ndonjë dhimbje fizike siç japin sëmundjet e trupit, bëjnë që njerëzit ta nënvlerësojnë shpirtin, e kështu si pasojë, dhimbjet dhe vuajtjet e tyre shpirtërore mund të jetë edhe më të mëdha se sa ato të trupit.

Në një hadith, i Dërguari i Allahut s.a.v.s ka thënë: “Dijeni mirë se në trup është një copë e vogël mishi, që nëse është mirë (e shëndoshë), i tërë trupi është mirë (i shëndoshë); nëse ajo priset atëherë i gjithë trupi do të priset. Ajo pjesë e mishit është zemra”².

Nga ky hadith mund të kuptojmë shumë qartë, se nëse në shpirtin tonë shfaqen sëmundje, atëherë edhe trupi është i sëmurë, prandaj ne duhet të kujdesemi për shpirtin në mënyrë që ai te mos goditet nga sëmundje të ndryshme.

Në ditët e sotme, të gjithë mundohen të kujdesen sa më shumë për trupin, por në të vërtetë, ajo që realisht mund të bëjë ndryshimin është kujdesi që duhet të tregojmë ndaj shpirtit. Po të kujdesemi siç duhet për shpirtin, edhe trupin do ta kemi më të shëndetshëm. Gjithashtu nëse nuk kujdesemi për shpirtin dhe oksigjenin e duhur të tij,

mund të shfaqen shumë sëmundje të shpirtit, siç mund ta shohim sot, edhe nga përhapja e shumë sëmundjeve të ndryshme shpirtërore dhe psikologjike.

Këtu do të ndajmë me ju, tre sëmundje që mund të prekin shpirtin tonë, të cilat i kemi parë më të arsyeshme për t'i trajtuar si të tilla, duke sugjeruar edhe mënyrën e shërimit të tyre. Ato janë dashuria për këtë botë, zilia dhe dyshimi.

SËMUNDJA E PARË: DASHURIA PËR KËTË BOTË.

Çfarë kemi për qëllim me dashuri për këtë botë? Me dashuri për këtë botë nuk kemi për qëllim, që të jetosh një jetë të mirë, të kesh një shtëpi të bukur apo të kesh një makinë të mirë. Por dashuria për këtë botë është atëherë, kur gjërat materiale na zotërojnë ne, e jo kur ne i zotërojmë ato. Është atëherë kur paraja bëhet zotëruese e jona, e jo ne zotërues të saj. Është kur ne na zotëron dynjaja e jo ne atë.

Prandaj i Dërguari i Allahut, paqja dhe bekimi qofshin mbi të, ka thënë: “Do të vijë një kohë ku kombet do të mblidhen kundër jush, ashtu siç njerëzit mblidhen në një festë”. Një burrë tha: “A do të jemi të paktë në numër në atë kohë?!” Ai u përgjigj: “Jo, ju do të jeni të shumtë në numër, por ju do të jeni aq të pafuqishëm siç është llumi i përroit (që shkon nga ta çojnë dallgët), e Allahu do të heq nga kraharorët e armiqve tuaj, ndjenjën e frikës që kanë prej jush dhe në zemrat tuaja do të vendosë “dyshimin” (el-uahn).” E pyetën: “Ja resulullah, çfarë do të thotë “dyshim” (el-uahn)?” Ai tha: ““Dashuria për këtë botë (dynjanë) dhe urrejtja për vdekjen.”³

Në lidhje me dashurinë për këtë botë, Lukmani i urtë e këshilloi djalin e tij

duke i thënë: “Biri im! Kjo botë (dynjaja) është një oqean i thellë në të cilin shumë njerëz janë mbytur! Le të jetë anija jote e udhëtimit devotshmëria (takvallah), ngarkesa e saj, besimi në Allahun (Imani bil-lah) dhe velat e saj mbështetja tek Allahu (tavekkul alall-llah), në mënyrë që të shpëtosh!”⁴

Nga kjo çfarë Lukmani i tha djalit të tij, ne mund të kuptojmë, pse dashuria për këtë botë mund të sjell edhe fundosjen për ne, prandaj duhet që mos t'i lëmë vend, në shpirtin tonë, kësaj sëmundjeje.

POR, SI MUND TA SHËROJMË KËTË SËMUNDJE?

Për të jetuar si muslimanë besimtarë, duhet të gjejmë ekuilibrin e duhur të të jetuarit si muslimanë, ku duhet të punojmë për këtë botë (dynjanë), pa harruar edhe botën tjetër (ahiretin). Këtë botë duhet ta konsiderojmë si një shtëpi të vjetër, në të cilën po jetojmë, ndërsa botën tjetër si një shtëpi të re, të cilën po e ndërtojmë. Askush nuk shkon në një formë apo në një tjetër, tek një shtëpi e re, pa e mobiluar dhe pa e kompletuar atë. Kështu është edhe bota tjetër, ne punojmë çdo ditë në këtë botë, për të kompletuar sa më shumë shtëpinë tonë në botën tjetër, për mos ta gjetur bosh atë, ose ndoshta, të pa ndërtuar fare, por gjithashtu ne e mirëmbajmë dhe kujdesemi edhe për shtëpinë e vjetër, e cila është kjo botë, sepse po jetojmë në të. Prandaj, duhet te jetojmë mes dy botëve, duke mos harruar ose nënvlerësuar asnjërën prej tyre.

SËMUNDJA E DYTË: ZILIA (HASEDI)

Hasedi, zilia është një sëmundje tjetër e shpirtit që është pjesë e jetës së shumë njerëzve. Hasedi është kur duam të kemi diçka, që dikush tjetër e ka, por gjithashtu duam që të tjerët të kenë më pak se sa ne. Por, pse duhet të kemi zili apo të jemi xhelozë, për diçka që Allahu i ka dhënë dikujt tjetër, e nuk na e ka dhënë neve?! Pse duhet të jemi ziliqar për atë, që të tjerët zotërojnë, kur edhe neve Zoti na ka begatuar me mirësi të tjera?! Allahu (xh.sh) e di më mirë se kujt i jep diçka, e kujt i duhet diçka tjetër. Në vend që të krahasojmë veten tonë me dikë tjetër, ne duhet të tregohemi falënderues për atë që Zoti na ka dhuruar dhe na dhuron çdo ditë.

Ebu Hatim Err-rrazi (vd. 277) ka thënë: “I mençuri duhet t'i shmanget zilisë në çdo rrethanë, sepse tiparet më të lehta të zilisë është pakënaqësia me Aktimin e Allahut, dëshira për të kundërtën e asaj që ka caktuar Allahu për robërit

4. Ibn Ebi Dunja.

NË DITËT E SOTME, TË GJITHË MUNDohen TË kujdesen SA MË shumë PËR TRUPIN, POR NË TË VËRTETË, AJO QË REALISHT MUND TË BËJË ndryshimin ËSHTË kujdesi QË duhet TË tregojmë ndaj shpirtit. Po TË kujdesemi siç duhet PËR shpirtin, edhe trupin do TA kemi MË TË shëndetshëm.

e Ti , pastaj mbështjellja e zemrës me dëshirën për të parë heqjen (largimin) e të mirave nga vëllai musliman.. Shpirti i ziliqarit nuk rehatohet kurrë, derisa të shohë që mirësitë, hiqen nga vëllai i tij. E s'ka asnjë mundësi që Aktimi i Allahut, të ndihmojë ziliqarin dhe çfarë gjendet në brendinë e tij.”⁵

SI MUND TA SHËROJMË KËTË SËMUNDJE?

Një nga mënyrat më efikase, që ne ta largojmë zilinë, si pjesë të shpirtin tonë, është të bëjmë dua, kur shohim dikë që mendojmë se ka diçka më shumë se ajo që kemi, në vend që të fillojmë xhelozinë ndaj tyre duhet të themi “Allahumme zid ve barik!” (Allahu im, shto dhe begato!)

Shumë njerëz mund të pyesin e të thonë, se si mund të lutemi në këtë mënyrë, për një person që e kemi zili? Po, duhet të lutemi, sepse ne nuk duhet të harrojmë, se kur bëjmë dua për dikë tjetër, edhe melekët bëjnë të njëjtën dua për ne, kështu që melekët luten që Allahu (xh.sh) ta shtojë bereqetin edhe për ne. Gjithashtu, duaja bën që ne ta largojmë nga vetja e shpirti jonë, të gjithë urrejtjen apo xhelozinë që mund të kemi për dikë tjetër. (Kjo e studiuar edhe nga ana psikologjike). Pa harruar se, nga bërja e kësaj duaje, ne do ndihemi të çliruar nga kjo brengë në shpirtin tonë, e cila është zilia për të tjerët.

SËMUNDJA E TRETË: DYSHIMI

Një sëmundje tjetër e shpirtit që po na godet, qoftë si individë, por edhe si shoqëri, është dyshimi. Edhe pse shumë njerëz mendojnë se dyshimi është një sëmundje që i përket intelektit të njeriut, në të vërtetë, ai është një sëmundje e shpirtit. Nëse informojmë dhe tregojmë atë që është e vërtetë, por për një person që ka “dyshimin” si pjesë të shpirtit, nuk do të ketë asnjë vlerë, sepse ky informacion është duke iu drejtuar tek mendja e jo tek shpirti, prandaj duhet që

5.Reudatul-ukala, Ibn Hibban el-Besti, f.13.

pari të rregullojmë shpirtin, e pastaj t'i drejtohem edhe mendjes. Dyshimi si një sëmundje e shpirtit nuk mund të jetë një cilësi e një myslimani sepse vetë Profeti (s.a.v.s.) ka thënë: “Largohu nga ajo që dyshon dhe merr atë gjë, për të cilën nuk ke dyshim. Vërtet sinqeriteti është qetësi, kurse gënjeshtria është dyshim.”⁶

Nga pjesa e parë e këtij hadithi kuptojmë, që në zemrat tona nuk duhet të ketë vend për dyshim. Prandaj, duhet të largohemi nga çdo dyshim, derisa të arrijmë të bindemi plotësisht nëse diçka është e lejuar apo jo. E pse duhet të merremi vetëm me një gjë për të cilën dyshojmë, e mos të merremi me shumë gjëra të tjera për të cilat nuk dyshojmë?! Ibn Mes'udi ka thënë: “Largohu vetëm prej një gjëje që dyshon dhe merr katër mijë gjëra të tjera për të cilat nuk dyshon.”⁷

Në pjesën e dytë të hadithit kuptojmë, se ajo çfarë na jep qetësi është sinqeriteti. Njerëzit e sinqertë janë gjithmonë të qetë sepse ato nuk mendojnë: po sikur të ishte kështu, e po sikur të ishte ashtu. Ato janë të qetë sepse kapen pas të vërtetës, e kështu vazhdojnë duke mos lënë vend për dyshim.

Ndërsa në anën tjetër kemi gënjeshtër, që është një dyshim, sepse ai që gënjen, jeton gjithmonë me atë frikën dhe ankthin: po sikur dikush ta zbulojë atë gënjeshtër. Pavarësisht nëse gënjeshtër zbulohen apo jo, gënjeshtari është gjithmonë i shqetësuar dhe në mëdyshje.

SI MUND TA SHËROJMË KËTË SËMUNDJE?

Për t'u shëruar nga dyshimi, duhet të përdorim Istigfarin (kërkimin falje Allahut) dhe pendimin për gabimet që kemi bërë. Në këtë mënyrë, mund të largojmë nga shpirti ynë gjërat e këqija, duke mos lënë vend për ndonjë sëmundje që mund ta godasë atë.

Prandaj, le të tregojmë sa më shumë kujdes ndaj furnizimit dhe ushqimit të shpirtit tonë, duke e furnizuar me përmendjen e vazhdueshme të Zotit, me leximin e Kur'anit, me namaz, me agjërim, me punë të mira, me moral e sjellje të mirë, me zemërbardhësi, etj.

Msc. Zamira Puka (Bushati),

Vaize - Myftinia Shkodër

Saelda Rrahi,

Studente, Shkenca kompjuterike,

Zagreb, Kroaci

6. Transmeton Tirmidhiu, Nesaiu dhe Imam Ahmedi.

7. Shpjegimi i 40 –të haditheve të Neveviut” Salih ibn Abdul Aziz esh- Shejh.

1. Mexhmu el-fetava. 7/493

2. Transmeton Buhari dhe Muslimi.

3. Transmeton Imam Ahmed dhe Ebu Davudi.

“**N**uk kam parë diçka që ushohen mendjen dhe shpirtin, që mbron trupin dhe siguron lumturinë më shumë se shikimi i vazhdueshëm në librin e Allahut (Kuranin)!“

“MËSOJMË DHE ARGËTOHEMI”

Programi veror i aktiviteteve të larmishme me pjesëmarrjen e nxënësve të kurseve fetare/mejtepeve të xhamive të Shkodrës:

Shirq-Mushan | Mes-Myselim | Oblikë | Zogaj | Draçin

NIGERI REPUBLIKA E NIGERIT

Nigeri, zyrtarisht “Republika e Nigerit”, është një vend i Afrikës Perëndimore pa dalje në det. Ky vend kufizohet me Algjerinë në veriperëndim, me Libinë në verilindje, me Çadin në lindje, me Nigerinë dhe Beninin në jug, dhe me Burkina Faso dhe Malin në perëndim.

Kryeqyteti i vendit është Niamei. Vendi e ka marrë emrin nga lumi Niger, i cili rrjedh nëpër pjesën jugperëndimore të territorit të tij. Emri Niger rrjedh nga fjala “ger n-geren”, që në gjuhën Tamashek do të thotë “lumë midis lumenjve”.

Nigeri ka një sipërfaqe prej 1.267.000 km², dhe është vendi më i madh i Afrikës Perëndimore; ai renditet i 6-ti në shkallë kontinentale (pas Algjerisë, Republikës Demokratike të Kongos, Sudanit, Libisë dhe Çadit). Popullsia e Nigerit shkon në rreth 25.212.091 banorë (Korrik, 2021), sipas statistikave të Worldmeter.

RELIEVI

Relievi i Nigerit ka një tendencë të monotonisë në tiparet e saj, kurse në veri dominohet nga lartësitë e thata. Reshjet e shiut rriten duke shkuar drejt jugut, kështu që vendi ndahet natyrshëm në tri zona të dallueshme: - një zonë shkretëtirë në veri - një zonë e ndërmjetme, ku barinjtë nomadë mbajnë bagëti, në qendër-dhe një zonë e kultivuar, në jug. Pjesa më e madhe e popullsisë, si nomadët ashtu edhe ata që bëjnë jetë të qëndrueshme, janë përqendruar në zonën jugore të vendit.

KLIMA

Nigeri shtrihet në një nga rajonet më të nxehta të botës. Temperaturat rriten nga shkurti në maj, dhe bien gjatë sezonit “dimëror”, duke u rritur përsëri disi para se të bien në mesataret e tyre vjetore minimale në dhjetor ose janar. Gjatë majit (muaji më i nxehtë atje), temperaturat e pasdites janë të larta kudo, duke filluar nga një temperaturë e ulët rreth 42°C, në Nguigmi në Liqenin e Çadit, deri në 45°C në Bilma dhe Agadez, të dyja këto janë zona që gjenden në Shkretëtirën Veriore. Në Janar, që konsiderohet stinë e dimrit, temperaturat e pasdites mesatarisht shkojnë në më shumë se 30°C në

shumicën e zonave, por natën, në shkretëtirë, ato mund të ulen në nivelin e ngrirjes.

EKONOMIA

Ekonomia në Niger bazohet kryesisht në bujqësi dhe blegtori. Nigeri posedon një nga rezervat më të mëdha të uranimit në botë. Megjithatë, problemet mjedisore si thatësira dhe zgjerimi i shkretëtirës në mënyrë të vazhdueshme atje, përfshirë rritjen e popullsisë me 2.9%, si edhe mungesa e kërkesës globale për uranum, kanë çuar në një ngadalësim të zhvillimit ekonomik të vendit.

Nigeri dhe 11 vende të tjera frëngjishtfolëse të Afrikës Qendrore dhe Perëndimore, ndajnë të njëjtën monedhë, frangën CFA. Nigeri është anëtar i Këshillit Monetar të Shteteve të Afrikës Perëndimore, këshill i cili përbëhet nga shtatë shtete, i njohur aktualisht si Komuniteti Ekonomik i Shteteve të Afrikës Perëndimore, që janë organizuar në një bankë të vetme qendrore, Banka Qendrore e Shteteve të Afrikës Perëndimore, me qendër në Dakar, Senegal.

GJUHA

Frëngjishtja është gjuha zyrtare

në Niger, dhe shërben si gjuhë administrative. Nigeri ka qenë anëtar i Organizatës Ndërkombëtare të Frankonisë që nga viti 1970.

Nigeri ka dhjetë gjuhë të njohura kombëtare, përkatësisht: Arabisht, Buduma, Fulfulde, Gurmanshema, Hausa, Kanuri, Zarma- Songai, Tamashek, Tassauak dhe Tebu. Secila nga këto gjuhë flitet si gjuhë e parë kryesisht nga grupi etnik me të cilin është e lidhur. Hausa dhe Zarma-Songai, dy gjuhët më të folura, fliten gjerësisht në të gjithë vendin si gjuhë e parë ose e dytë.

FEJA

Më shumë se 99.3% e popullsisë së përgjithshme të Nigerit ndjekin fenë islame, me përjashtim të disa grupacioneve të vogla të cilët ndjekin fe pagane, dhe të tjera që identifikohen si të krishtera.

Islami u përhap në vend në fillim të shekullit të dhjetë pas Isait (a.s), dhe ndihmoi shumë në formimin e zakoneve dhe traditave të popullsisë së Nigerit.

HISTORI

Edhe pse Nigeri ndodhet në zemër të Saharasë së Madhe të thatë, megjithatë, gjurmët historike

konfirmojnë se pesë mijë vjet më parë këto toka ishin kullota pjellore. Dëshmi për këtë janë vizatimet dhe mbishkrimet e lëna pas nga barinjtë që jetuan në atë tokë, dhe që përfaqësojnë jetën e egër dhe zbutjen e kafshëve. Atje janë gjetur edhe imazhe të karrocave që tërhiqen nga kuajt, dhe që tregojnë për një kulturë autentike, e cila daton dhjetë mijë vjet para Isait (a.s).

Qytetërimi lulëzoi në këtë rajon të Saharasë, pranë Liqenit Çad, në juglindje të vendit. Ky qytetërim njihej si qytetërimi Kaanim-Borno, dhe filloi të përhapë Islamin në këtë rajon të thatë, që nga shekulli i 11-të, pas Isait (a.s). Në shekullin e 15-të, Tuaregët krijuan Sulltanatin Agadez, i cili kishte sovranitet mbi veriun e vendit. Në fund të shekullit të 16 -të, Maroku, nën Dinastinë Saadiane, drejtoi një mision të udhëhequr nga Godar Pashai, i cili përfundoi me dhënien fund të epokës së Perandorisë Songai, dhe Nigeri Verior u bë pjesë e Marokut për vite me radhë, brenda Pashallëkut të Timbuktu-s, që sundohej nga pashallarët marokenë, me kryeqytet Timbuktu, dhe që shtrihej në një sipërfaqe të gjerë në veri të Çadit dhe Malit. Në fund të shekullit të 17-të, pashallëku i Timbuktu-së u shpërbë, dhe fiset Garma ngritën një perandori në bregun e lumit Niger, në jugperëndim të vendit. Në shekullin e 18-të, popujt Hausa krijuan mbretërinë e fuqishme të Xhuubir.

Në fund të shekullit të 18-të dhe në fillimet e shekullit të 19-të, eksploruesit evropianë vizituan vendin, dhe një nga ekspeditat e para dhe më të famshmet e tyre ishte ajo e drejtuar nga skocezi Mungo Park dhe gjermani Henrik Barth, të cilët kishin ardhur me qëllimin për të zbuluar vendburimet e lumit Niger. Ndërkohë, Fulanët themeluan Sulltanatin Sokoto, në përpjekje për të ringjallur lëvizjen fetare islame në rajon.

Në fund të shekullit të 19-të, Franca sulmoi rajonin. Në vitin 1904, Nigeri u bë pjesë e Afrikës Perëndimore Franceze, por fiset Tuareg i rezistuan pushtimit francez deri në vitin 1922, kur Franca e ktheu gjithë vendin në një koloni të sajën.

Në vitin 1946 Nigeri u bë një nga territoret franceze përtej detit, që kishte legjislaturën e vet të veçantë, siç kishte edhe përfaqësim parlamentar në Parlamentin Francez.

Më 23 Korrik të vitit 1956, autoritetet franceze morën një vendim

KRYEQYTETI I NIGERIT, NIAMEI

për të rishqyrtuar strukturën e kolonive franceze që i kishin përtej deteve, dhe që i nënshtroheshin sundimit francez. Kjo u pasua nga riorganizimi i Parlamentit Francez, në fillim të vitit 1957, ku u mor vendimi për heqjen e dallimeve në hedhjen e votave në Parlament, dhe përfaqësuesve të zonave nën sundimin francez iu dhanë të drejta të barabarta me anëtarët e parlamentit që kishin kombësi franceze. Si rrjedhojë, atyre iu dha e drejta për pjesëmarrjen në miratimin e ligjeve, qofshin ato franceze apo ato që kishin të bënin me çështjet e territoreve jashtë shtetit. Kjo bëri që shumë vende që ishin nën sovranitetin francez të gëzonin njëfarë autonomie, dhe krijoi dha mundësinë që ata të formonin bërthamën e qeverive kombëtare, që menaxhonin çështjet e vendit. Edhe Nigeri mori pjesën e tij në këtë, pasi gëzoi autonominë nën kujdestarinë franceze, pas krijimit të Republikës së Pestë në Francë, më 4 dhjetor të vitit 1958, e ashtu vazhdoi derisa Nigeri fitoi pavarësinë e plotë të tij, më 3 Gusht të vitit 1960.

SI HYRI ISLAMI NË NIGER

Islami hyri në Niger që në kohë të hershme të historisë së tij, nga tabiu i shquar Ukbe Ibn Nafi El-Fehrij, (r.a), në vitin 46 të hixhretit, që korrespondon me vitin 666 pas Isait (a.s). Kjo ndodhi kur ai depërtoi në Shkretëtirën e Madhe, pasi që mori rajonin Fezzan, në Libi, dhe pastaj vazhdoi zgjerimet e tij islame në zonat e ndodhura në anën veriore të Kauarit, drejt jugut, derisa arriti në zonën e Kuar El-Sharki të Republikës së Nigerit. Atje ai luftoi me banorët e atij rajoni, derisa ata pranuan Islamin. Ai i vazhdoi luftërat e tij, derisa arriti në fund të rajonit, dhe pastaj u kthye në Gadamis. Kjo ishte rrezja e parë e dritës së Islamit në atë rajon.

Disa mendojnë se Islami hyri në Republikën e Nigerit përmes tregtarëve, pasi arabët kishin marrëdhënie tregtare

me banorët e Sudanit Perëndimor, para ardhjes së Islamit. Më pas, disa fise arabe u vendosën në rajon - veçanërisht në zonën e shkretëtirës, dhe kjo pati një ndikim të madh në përhapjen e Islamit më vonë, pasi ata ishin ndërmjetës në lëvizjen e tregtisë midis vendeve të Afrikës Perëndimore dhe vendeve të tjera, veçanërisht vendeve të Afrikës së Veriut. Ky stabilizimi i jetesës së tyre në atë zonë dhe tregtia që ata bënin, pati një ndikim të madh në përhapjen e Islamit tek popullsia e rajonit.

Të tjerë mendojnë se Islami erdhi atje nga Perëndimi, përmes Almoravidëve (në vitin 460 të hixhretit, që korrespondon me vitin 1076 të kalendarit tonë), pas përmbysjes që ata i bënë Mbretërisë së Ganës gjysmë-pagane.

Këto pikëpamje mund të kombinohen sipas asaj se Islami ishte i pranishëm në rajon para se Almoravidët të pushtonin Mbretërinë e Ganës, dhe kjo kishte ndodhur pasi që Ukbe Ibn Nafi (r.a) kishte marrë disa pjesë të rajonit verilindor.

Gjithashtu, edhe tregtarët muslimanë kishin dhënë kontributin e tyre, pasi ata edhe tregtonin edhe bënin thirrje për në Islam, në të njëjtën kohë. Por, Islami atje nuk lulëzoi dhe nuk arriti të krijonte një shtet sipas mësimave të tij, deri me mbërritjen Almoravidëve, të cilët dhanë një kontribut efektiv në përhapjen e Islamit dhe luajtën një rol të pashembullt në nxitjen e lëvizjes së valës Islame në zona të gjera, në ato rajone.

Përgatiti:

Msc. Arta Ujkaj, teologe

<https://www.worldometers.info/world-population/niger-population/>
<https://ar.wikipedia.org>
<https://en.wikipedia.org>
<https://www.britannica.com>
<https://www.alanba.com.kw/ar>

LAJMËRIME TË DOBISHME NË PRAG TË KURBAN BAJRAMIT 1442

Ditën e hënë, më 9 dhulhixhe 1442 (19 korrik 2021), bota islame përkujton Ditën e Madhërishme të Arefatit, më e mira ditë adhurimi e vitit! Ajo na kujton tubimin e mrekullueshëm të haxhilerëve në fushën e Arefatit, begatitë dhe mirësitë e së cilës janë të pallogaritshme!

Pejgamberi (a.s) na ka mësuar se: “Lutja më e mirë është lutja e Ditës së Arefatit dhe, fjalët më të mira që kam thënë unë dhe të dërguarit para meje, janë: La ilahe il-lall-llahu vahdehu la sherike lehu. Lehul-mulku ve lehul-hamdu ve huve ala kul-li shej’in kadîr!”, siç transmetohet në Sahihun e Imam Tirmidhiut.

Është e pëlqyer që muslimani ta agjërojë Ditën e Arefatit, sepse i Dërguari (a.s) ka thënë: “Për agjërimin e Ditës së Arefatit, shpresoj që Allahu do të shlyejë gjynahet e vitit para dhe atij që vjen!”, siç transmetohet nga Imam Muslimi.

Për ata që kanë mundësi të agjërojnë këtë ditë të bekuar, oraret për qytetin e Shkodrës janë, si më poshtë:

Syfyri: 3.20.

Iftari: 20.19.

Ditën e hënë, më 9 dhulhixhe 1442 (19 korrik 2021), pas namazit të iqindisë, në xhaminë e Parrucës, do të zhvillohet një mexhlis i lutjes dhe hatmes sherife. (Ezani i iqindisë: 16.50).

Ditën e martë, më 10 dhulhixhe 1442 (20 korrik 2021), është dita e parë e Kurban Bajramit. Për shkak të luhatjeve të motit, namazi i Kurban Bajramit do të falet në të gjitha xhamitë e qytetit e fshatit, sipas orareve zyrtare:

Ezani i sabahut: 4.15.

Falja e sabahut me xhemat në xhami: 4.45.

Lexime kuranore, ilahi e këshilla fetare, deri në orën: 6.15.

Namazi i Kurban Bajramit falet në orën: 6.20.

Tekbiret e teshrikut janë vaxhib dhe këndohen pas çdo namazi farz, vetëm, a me xhemat, në këtë periudhë: pas namazit të sabahut të ditës së Arefatit, deri për namaz të iqindisë së ditës së katërt të Kurban Bajramit. (Këtë vit, nga sabahu i datës 19 korrik 2021, deri për iqindi të datës 23 korrik 2021).

Tekbiret e teshrikut janë: “All-llahu ekber, All-llahu ekber, All-llahu ekber! La ilahe il-lall-llahu huall-llahu ekber! All-llahu ekber ve lil-lahil-hamd!”, thuhet menjëherë pas kryerjes së namazit farz, pa e prishur me fjalë, biseda, ngritje a dalje nga xhamia.

Kurbani. Quhet kështu, sepse ai është afrim me Allahun e Madhëruar, për të Cilin bëhet dhe vetëm Atij i drejtohet!

Koha e kryerjes së kurbanit nis nga momenti pas përfundimit të namazit të Kurban Bajramit dhe përgjatë ditëve të teshrikut, pra përgjatë katër ditëve të këtij bajrami.

Kurbani është ripërtëritje e traditës së Hz. Ibrahimit (a.s), që iu dorëzua thirrjes së Zotit për të bërë kurban të birin, Hz. Ismailin (a.s), dorëzim që u shpërblye me këmbimin e djalit me një dash të madh.

E pyetën Resulullahun (a.s): Çfarë është kurban? Tha: “Tradita e babait tuaj, Ibrahimit, paqja qoftë mbi të!” E pyetën: Çfarë shpërblimi kemi për të? Tha: “Për çdo qime, një e mirë!” I thanë: Po të leshtat? Tha: “Për çdo fije të leshtë, një e mirë!”, siç e transmeton Imam Hakimi.

Kurbani është traditë e Resulullahut (a.s), për të cilin mësojmë se: “Resulullahu (a.s) jetoj në Medinë dhjetë vite dhe përherë bënte kurban”, siç e transmeton Imam Tirmidhiu, nga Ibni Omeri (r.a).

Hoxha i jonë, H. Vehbi S. Gavoçi, na mëson se: “Llojet e kurbanit janë tre: devetë, lopët dhe dhentë. Edhe caji është si dhentë, të gjinisë mashkullore qofshin, a femërore. Kështu bëhen tetë çifte, siç përmenden në Kuranin Famëllartë:

“Ai (krijoi) tetë lloje (nga kafshët

shtëpiake): prej deleve dy (dash e dele), prej dhive dy (cjav e dhi). Thuaj: “A janë të ndaluar (haram) dy meshkuj apo dy femra apo çka mbanë (pjell) mitra e dy (llojeve të tyre) femrave?” Më tregoni, pra, me fakte të ditura (e jo me trillime) nëse jeni të singertë.

Ai (krijoi) edhe nga devet dy (lloje) dhe nga lopët dy (lloje). Thuaj: “A dy meshkuj i ka ndaluar (haram), a dy femra, ose çka mban mitra e dy (llojeve të tyre) femrave?” A mos ishit të pranishëm kur All-llahu ju porositi me këtë (hallall apo haram)?” E kush është më mizor se ai që trillon rrenë për All-llahun dhe ashtu t’i humbë njerëzit në mungesë të dijes. All-llahu nuk vë në rrugë të drejtë mizorët.” - (Kurani, El-Enam: 143-144).

Resulullahu (a.s) na udhëzon: “Lopa për shtatë vetë...”, siç e transmeton Imam Muslimi.

“E shpërndan 1/3 (një të tretën) e kurbanit, 1/3 (një të tretën) tjetër e mban për vete dhe 1/3 (një të tretën) e mbetur, si të dojë nëse dëshiron.”, siç shkruan Hoxha i jonë në librin e tij: “El-Kafi”, në medhhebin hanefi.

Pra, 1/3 për nevojtarë, 1/3 për vete dhe 1/3 për të afërm, farefis, komshi e ngjashëm, vallahu alem.

Është e pëlqyer vizita e të afërmeve dhe e varrezave në ditën e bajramit.

Është e pëlqyer shfaqja e gëzimit dhe shpenzimi për familjarët, në ditën e bajramit.

Është mirë që personi t’i drejtohet vëllasë së tij besimtar, në ditën e bajramit: “Allahu na e pranoftë!”.

Me zemër të mirë e plot begati për ju Kurban Bajrami!

Imam Muhamed B. Sytari

Myfti i Zonës Shkodër
Shkodër, 18 korrik 2021

KUR KOMPLEKSIN E INFERIORITETIT E USHQEJMË ME PËRRALLA...

Kur kompleksin e inferioritetit e ushqejmë me përralla... Qarkullojnë nepër rrjet ‘rrëfime’

se si erdhi biçikleta e parë në Shkodër dhe se si atë e solli një konsull suedez në vitin 1907 dhe se shkodranët nuk kishin pa kurrë diçka të tillë edhe kështu u shastisen

aq shumë prej biçikletës konsullore

sa që e përvetësuan përjetësisht...

Çka me i ba Marubit që ka shkrepë foto me biçikleta në Shkodër 10 vjet para “rrëfimit” pseudohistorik me biçikletën konsullore...

Madje, duke pa xhandarmerinë e qytetit të pajisur me biçikleta që në shek. XIX, ka shume mundësi që konsulli “suedez” ta ketë pa biçikletën për herë të parë në jetën e tij, bash në Shkodër...!

Dr. Ardian Muhaj

PROGRAMI I AKTIVITETEVE “MËSOJMË DHE ARGËTOHEMI” STACIONOHET NË ZONËN E RAZMËS

Ditën e enjte, më 1 korrik 2021, në zonën turistike të Razmës, u zhvillu programi veror i aktiviteteve të larmishme “Mësojmë dhe argëtohem”, me pjesëmarrjen e rreth 60 nxënësve të kurseve fetare/mejtepeve të xhamive Shirq-Mushan, Mes-Myselim dhe Oblikë, nën shoqërimin e mësuesve Kujtim Cufaj, Fatmir Sula dhe Nadi Braqi.

Teologu Arben Halluni, drejtuesi i arsimit, pranë Myftinisë Shkodër pasi i uroi mirëseardhjen nxënësve të kurseve fetare në këtë veprimtari arsimore-argëtuese të radhës u mbajti një bisedë

të shkurtër me vlera edukative dhe me këshilla mjaft të dobishme për këtë brez të ri që kërkon vëmendjen dhe kujdesin e të gjithëve.

Më pas, programi vijoi me zhvillimin e një konkursi, biseda brenda grupeve, lojëra të ndryshme sportive, shëtitje në natyrë etj.

Programi i aktiviteteve “Mësojmë dhe argëtohem”, do të vijoi me të tjera xhami gjatë periudhës së verës.

Këto aktivitete të larmishme vijnë në kuadër të traditës së përvitshme për shfrytëzimin e stinës së verës për mësim, edukim e eksplorim të natyrës së vendlindjes.

“MËSOJMË DHE ARGËTOHEMI”, AKTIVITETI I RADHËS NË ZONËN E RRJOLLIT, VELIPOJË

Ditën e enjte, më 08 korrik 2021, u zhvillua aktiviteti i radhës në kuadër të programit veror “Mësojmë dhe argëtohem”, në zonën e Rrjollit, pranë bregdetit të Velipojës, Shkodër me pjesëmarrjen e rreth 32 nxënësve të kurseve fetare/mejtepeve të xhamive Zogaj dhe Draçin.

Fillimisht, drejtuesi i arsimit, pranë Myftinisë Shkodër, teologu Arben Halluni në fjalën hapëse të këtij programi i uroi mirëseardhjen nxënësve të kurseve fetare në këtij aktivitet, si dhe prezantoi programin e këtyre veprimtarive, duke u dhënë disa këshilla dhe udhëzime edukative të dobishme.

Ndër të tjera, i pranishëm në këtë ndalesë të

radhës të këtij programi ishte edhe teologu Ervil Kuçi, përgjegjës i sektorit të rinisë, i cili shprehu kënaqësinë për organizimin e këtij karvani të mbushur me aktivitete të larmishme edukative, kulturore dhe argëtuese.

Më pas, u zhvilluan lojëra të ndryshme zbavitëse tradicionale si: gara dhe lojëra në ujë, tërheqje litari, volejbol, minifutboll, etj.

Programi i aktiviteteve verore do të zgjasë deri në fund të gushtit me të tjera veprimtari të larmishme.

Ditën e hënë, më 9 dhulhixhe 1442/19 korrik 2021, pas namazit të iqindisë, në xhaminë e Parrucës, Myftinia Shkodër me rastin e Ditës së Arefatit dhe në prag të festës së Kurban Bajramit, zhvilloi një mexhlis me lutje dhe Hatme Sherife.

Krahas shumë besimtarëve dhe imamëve të qytetit, merrte pjesë edhe Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, i cili fillimisht uroj këtë ditë të madhe që kujton ditën e Mahsherit.

Në ligjëratën e mbajtur me këtë rast, ai theksoi se mbarë bota islame përkujton Ditën e Madhërishme të Arefatit, më e mira ditë adhurimi e vitit.

Ajo na kujton tubimin e mrekullueshëm të haxhilerëve në fushën e Arefatit, begatitë dhe mirësitë e së cilës janë të pallogaritshme.

Më pas, Myftiu i shoqëruar me imamët këndoi Hatmen Sherife si dhe në lutjet dhe duatë e përbashkëta u lut për mbarë besimtarët dhe njerëzimin për ditë më të mira dhe të begata, të paqta dhe të lumtura, sidomos në ditët e Kurban Bajramit, në të cilat duhet të

LUTJE DHE DUA NË DITËN E ARAFATIT

manifestohen më shumë se kurrë virtytet dhe vlerat më të vyerat islame.

Kujtojmë se ditën e martë, më 20 korrik është dita e parë e Kurban Bajramit. Për shkak të luhatjeve të motit, namazi i Kurban Bajramit do të falet në të gjitha xhamitë e qytetit e fshatit, sipas orareve zyrtare:

Ezani i sabahut: 4.15.

Falja e sabahut me xhemat në xhami: 4.45.

Lexime kuranore, ilahi e këshilla fetare, deri në orën: 6.15.

Namazi i Kurban Bajramit falet në orën: 6.20.

NË SHKODËR, FESTOHET ME MADHËSHTI FESTA E KURBAN BAJRAMIT

Parrucë

Bardhaj

"Dy Vajzat"

Të martën, më 20 korrik 2021, që në orët e para të mëngjesit në të gjitha xhamitë e qytetit dhe fshatit filluan ceremonitë fetare me tekbire për të sinjalizuar madhështinë që e karakterizon festën e mbarë ymeti islam, Kurban Bajrami.

Ceremonia kryesore u mbajt në xhaminë e Parrucës, me praninë e Myftiut të Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, i cili mbajti një fjalim të mbushur plot mesazhe dhe këshilla të dobishme.

Fillimisht, pasi përgëzoi të gjithë muslimanët për festën e Kurban Bajramit tha se bajramet janë kryefestat e qytetit, sidomos kur ato zhvillohen nëpër sheshe, si traditë e hershme profetike. Ai tha se sot, është dita e tekbireve, mashëstisë, nuk është festë kalimtare dhe rëndomtë,

por është festë e madhe e një bashkësie, është një festë e madhe e miliardave njerëzve në mbarë botën.

Bajrami, sipas Myftiut është të kthehem në fenë tonë me dinjitet dhe krenari, deri sa të kthehet flamuri i humbur, flamuri i shekujve, flamuri i lavdive dhe i civilizimeve.

Në mes të tjerave, Imam Muhamed Sytari bëri thirrje si për herë për paqim dhe pajtim në mes njerëzve, për afim me të afërmit, me dashamirësit, miqtë dhe të gjithë krijesat e Zotit në tokë.

Duke përfunduar fjalën e tij, Myftiu tha se duhet të marrim me vete nga kjo ditë e bekuar mesazhet e ndërtimit, mesazhet e dinjitetit, mesazhet e krenarisë, mesazhet e dorëzimit para

madhnisë së Allahut (xh.sh), i cili na krijuar në këtë botë për ta adhuruar dhe madhnuar vetëm Atë, si Krijues i Vetëm në këtë gjithësi.

Më herët, Myftiu dha mesazhet e tij në ligjëratat e mbajtura edhe në xhaminë e Dërgutit dhe në atë të “Dy Vajzave”.

Pas namazit të bajramit që u drejtua nga Myftiu i Shkodrës, u mbajt hytbeja e Kurban Bajramit nga imami i xhamisë së Parrucës, teologu Naim Drijaj, i cili në mesazhet e tij bëri thirrje për paqe, harmoni dhe lumturi për çdo familje shqiptare dhe kudo në botë.

Në fund besimtarët e pranishëm uruan njeri-tjetrin për festën e Kurban Bajramit.

NJË DITË E VEÇANTË FESTE...

Në ditën e parë të festës së begatë të Kurban Bajramit, më 20 korrik 2021, së bashku me vëllezërit dhe motrat tanë të Shoqatës së Para-Tetraplegjikëve Shkodër.

Një falënderim i veçantë për kryetarin e kësaj shoqate, z. Saimir Beqiri dhe stafin vullnetar të tij, të cilët interesohen dhe janë pranë kësaj shtrese para-tetraplegjikësh.

Allahu i Madhëruar ua shpërbleftë me të mira mundin dhe sakrificën e tyre.

Falënderim edhe për besimtarët shkodranë, të cilën dhuruan kurbanet e tyre pranë Myftinisë Shkodër, për t'i shpërndarë më pas tek njerëzit.

“HELPING HAND” USA ZBUKURON FESTEN E KURBAN BAJRAMIT NË ZONËN E POSTRIBËS

Ditën e dytë të Kurban Bajramit, më 21 korrik 2021, në atmosferën e begatë të kësaj feste të madhe, Myftinia Shkodër me mbështetjen e “Helping Hand” në Shtetet e Bashkuara të Amerikës, bëri të mundur që në këto ditë të bekuara të ndihmojë 200 familje në zonën e Postribës.

Siç dihet, kurban i në vetvete është një mundësi afrimi me Zotin, nëpërmjet përkushtimit ndaj nevojtarëve, familjarëve e miqve në shoqëri.

Edhe këtë vit, përtej situatës që kalon mbarë bota, Myftinia Shkodër ka arritur që me mbështetjen e vëllezërve në ShBA

të përcjellë këtë amanet të shtrenjtë e të vlerësuar, duke kontribuar për gjallërimin e atmosferës së kësaj feste të bekuar.

PROGRAM I LARMISHËM QARKULLIMI TË HATIBËVE NË XHAMITË E SHKODRËS

Myftinia Shkodër përgjatë një cikli pesë javorë organizoi edhe për vitin 2021 një program të qarkullimit të hatibëve në ditën e xhuma, në disa xhami të qytetit: “Ebu Bekër”, Parrucë, Kiras, Perash, Draçin, Medrese, Dërgut, Dudas, Tophanë dhe “Dy Vajzat”.

Ky program vjen në kudër të gjallërimit të jetës fetare nëpër xhamitë e qytetit, duke sjellë një qasje ndryshe të predikimit, të përcjelljes së mesazheve dhe këshillave mjaft të dobishme për xhematin nga imamët e nderuar..

Në disa xhami ka pasur edhe derse përpara xhumasë, të cilat janë mbajtur nga Myftiu i Shkodrës, Imam Muhamed B. Sytari, që janë ndjekur me interes nga besimtarët e pranishëm.

Nga ana tjetër, Myftinia Shkodër, duke filluar nga e xhumaja e parë e qershorit dhe deri në xhumanë e parë të gushtit 2021, organizon programin 10 javor të hytbeve në xhaminë Luarëz, që ndodhet në Njësinë Administrative Velipojë.

Një program i tillë që tashmë është kthyer në traditë, bëhet për faktin se në këtë xhami përveç besimtarëve të zonës, marrin pjesë për faljen e xhumasë edhe

shumë frekuentues nga trevat shqiptare si nga Kosova, Maqedonia e Veriut, etj, të cilët kalojnë pushimet pranë bregdetit të Velipojës.

I Dërguari i Allahut (a.s)
ka thënë:

“Më të mirët
e ymetit tim janë ata
që thërresin drejt
All-llahut dhe i bëjnë
robët e Tij
të dashur për Të!”

Transmetuar nga Ibn Nexhari

SHOQËRIA SHQIPTARE ISLAME E TORONTOS DHURON KURBANET E SAJ PËR ZONËN E BUSHATIT DHE TË BARBULLUSHIT

Ditën e tretë dhe të katërt të Kurban Bajramit 2021, Myftinia Shkodër bëri shpërndarjen e 37 kurbanëve, që Shoqëria Shqiptare Islame e Torontos, Kanada dhuroi për zonën e Bushatit dhe të Barbullushit.

Imami i xhamisë së Barbullushit, H. Ervis Molla me stafin e xhamive të këtyre zonave organizuan therjen dhe shpërndarjen e plotë për këto kurbanë, të dhuruar nga vëllezërit e tyre shqiptarë të Torontos në Kanada.

Më shumë 200 pako mish kurban i u shpërndanë për banorët e zonës së Barbullushit, Qendrën e të Moshuarve “Besa” në Barbullush, banorët e fshatit Kukël, nxënësit e kurseve të medresesë së Bushatit etj.

Myftinia Shkodër shpreh mirënjohje të thellë dhe falënderon përzemërsisht Shoqërinë Shqiptare Islame të Torontos, si dhe imamët e zonës së Bushatit dhe të Barbullushit, të cilët morën pjesë në organizimin e punës për therjen dhe shpërndarjen e kurbanëve.

CIKËL LIGJËRATASH PËR GRA: “NJOHJA E VETES NËN DRITËN E BESIMIT”

Gjatë muajve qershor dhe korrik 2021, teologia Zamira Puka (Bushati) ka zhvilluar një cikël ligjëratash për gratë myslimane të Shkodrës, me temë: “Njohja e vetes nën dritën e besimit”. Ky cikël ka në përmbajtja tema të ndryshme të përzgjedhura me shumë kujdes, me pyetje dhe përgjigje, që shqetësojnë myslimanet sot, por edhe duke iu përgjigjur dëshirës së shumë vajzave të reja, të cilat kanë shfaqur dëshirën për trajtimin e këtyre temave.

Ndër temat që janë trajtuar janë: “Pse mua?”; “Dashuria ndaj Krijuesit dhe krijesave të Tij”; “Oksigjeni i shpirtit; Besimi në Zot – si e ndryshon jetën e njeriut”; “Dua dhe mënyrat e saj”, etj.

Përveç përmendjes së Allahut e të Pejgamberin tonë të dashur dhe zgjerimit të njohurive fetare, ky cikël aktivitetesh ka si qëllim edhe rigjallërimin e aktiviteteve fetaro-kulturore, veçanërisht për vajzat e reja, si dhe t'i rikthejë xhamisë rolin e saj

edukativ, në pasurimin e dijeve dhe pastrimin e shpirtit, sidomos pas kalimit të pandemisë.

Nuk duhet lënë pa falënderuar edhe shumë vajza të reja, të cilat me aktivizimin e tyre, jo vetëm që po kontribuojnë në

realizimin e mbarëvajtjen e këtij cikli ligjëratash, por edhe në trajtimin e disa temave.

Një falënderim i veçantë shkon për Saelda Rrahi – studente në Shkencat Kompjuterike, Zagreb, Kroaci; për Amelda Tusha – studente në Këshillim dhe Udhëzim Psikologjik, Stamboll, Turqi; për Sharuana Myselimi – studente në Matematikë, Shkodër, si dhe shumë vajza të tjera.

Këto ligjëratë janë zhvilluar çdo ditë të shtunë, ora: 18.00, në xhaminë “Ebu Bekër”, gjatë muajit qershor-korrik 2021 dhe do të vazhdojnë të zhvillohen edhe gjatë muajit gusht, ku do të përmbyllet me temën “Për të bërë vepra të mira, dyert janë gjithmonë të hapura.”

Lusim Allahun e Madhërishtëm, që këto aktivitete e shumë të tjera, të kenë sukses dhe të pranohen, si dhe të shpërblejë me të mirat e dynjasë e të ahiretit, gjithkënd që kontribuon në realizimin dhe mbarëvajtjen e tyre, qoftë edhe me pjesëmarrje!

Shfrytëzo 5 gjëra para 5 të tjerave

Ibn Abasi (r.a) transmeton se Pejgamberi (a.s)
i tha një njeriu duke e porositur:

“Shfrytëzo pesë gjëra para pesë të tjerave:

1- Rininë tënde para pleqërisë,

2- Shëndetin tënd para sëmundjes,

3- Pasurinë tënde para varfërisë,

4- Kohën tënde të lirë
para se të jesh i zënë me punë,

5- Jetën tënde para vdekjes”.

www.myftinia-shkoder.org

Botues:
Myftinia Shkodër
Drejtues:
Imam Muhamed Sytari

Kryeredaktor:
Lavdrim Hamja

Tel / Fax:
+355 (0) 224 2081
Nr. llogarie:
100054 UBA - Shkodër

MYFTINIA SHKODER1990
udhaislame@myftinia-shkoder.org
www.myftinia-shkoder.org